

לרבי אליעזר. דמכשר בנדיקת שביעי עם הראשון: מהו. דלרבי יהושע דהא אין ליה אלא שמיני בלבד דלפ ע"ג דמילתא מילמיה בנדיקה ומנה ימיס הדקוקין אפילו בכוונתו הוה מילי בראשון ושביעי דחו לאינטרופי לחד מינה אכל שמיני לאו מקדר ספירת

—○○○—

מוסף רש"י
מתוך ר' יוסי
ברבי חגיגא. דרבי
יהושע בן לוי ממתי' דהא
דמתי' נחשה טובה
על דעה איתיה יליה.
והסם (לעיל טו.) קמי'
לה וקמור ריבן לא
ידענה מהי פירושא דר'
יוסי, דלאו פירושא היא.
והסם מפרש טעמא
(לעיל יט.).

דאית ליה תורה
לירעי חד יומא. ק'
היה מהנהג, מי שיהיה
לו שור אחד ורעה כל
כמות העור יום אחד.
ומי שאין לו כהמה
מנגלגין עליו לרעות כו'
ימיס (שפירין קט):
כאשי קדוש.
אמר ליה. יתמי
למרי דתורה דלית ליה
כו' (טז).

[לעיל טו. יתי]

[לעיל יג.]

[ג' ד' דחגיגא]

[ספירין קט.]

טז

גרות הב"ח
(ה) ג' וקיימא לן שבע
קמא: (ג) רש"י ד"ס
אין וכו' ודקוקין דהא
הכ"ז וחלמי' פ"ה וקיימא
לו וכו' וכו' ס"ד ואח"כ
מ"ה בימתי לא וכו' על
קייס וכוה בע"ה פנינה
כו' משום דקיימא
בזמנה פ"ה דמי וילדת
וכו' ולא ספקין פניטי :

הראשון הוא ולא מנטרף ולר' עקיבא נמי אין לו אלא שמיני בלבד שמה ראה בינתיים ומכאן ואילך נריך לפסור ששה אלא לרבי אליעזר מי ממוקיין כל ו' נטירה משום דיקת ראשון דהוה מחלתן בנטירה או לא: ורבי יהושע. דלע"ג דפלגי עליה דרבי עקיבא בראשון ושביעי הכא מודו: לא רבי יהושע ורבי עקיבא. דפרשיית אכל לרבי אליעזר הואיל ותחלתן בנטירה ממוקיין לכולהו בנטירה: ככותאי אמרה לשמעתי. בפרק בנות כותים (לעיל ג' ד): דלא בדיקה עד שמיני. דלא הוה פחילת ימי עבודה בנטירה דלא בדיקה בראשון משהפרישה בדין השמשות של שני' לזכה שרחה זו ביום עד ו' לפימה ותרי קולי אשמועי' רב נספירה: הבה. דלמור רב לעיל דמטרי רבי אליעזר בנדוק ראשון ושמיני אשמועי' מחלתן אע"פ שאין סופן: והכא אשמעינן סופן אע"פ שאין תחלתן. דמשום דיקת ו' ממוקיין כל ששה לפניו בנטירה הואיל ופסקה בשלישי. ומייהו הפרישה בנטירה בעינן דמשחזוק משני פחות ליכא לאחוקין בנטירה עד שצדוק ותחלתן שפסק בראשון בנתי' [ג] דהפרישה בנטירה בעינן: איני. לרב פריך דלא בעי ספורין (ו) וצדוקין דהא וקיימא לן בהפסלת מטבילין על כל ליליא דילמא השתא שלמו שבעה על טומאת זכר ביממא לא מטבילין לה פסקה וילדת בזוב ולמימר בכל יומא היום כלין ו' נקיים [א] שחטר טומאת לידה ומשום הכי לא מטבילין לה דהא נמי מתימא האידנא ו' של נקיים משום דטבילה בזמנה מנהו ונדה וילדת טבילתן בלילה חנה טבילתה ביום לא הוה ספירה הואיל ולא ספירה בפנינו עד שמשכ בפנינו שבעה טהור: יום אחד טמא ראיתי. ואני יודע איתמי ואפילו היום י"ל וכו' ואינה יודעת אם יום ראיתה בימי נדה אם בימי זבה מטבילין אותה משום טבילה בזמנה מנהו: חשע טבילות ו' לנדה ותרת

והכא קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. ולא חלמא רב"ה לרב כל זבה לריכה הפרישה ביום ששפסקה ט כח נדה וחלמי' קמי' בנתי' שצדקה עממה יום ראשון הא כבר בדיקה עממה מחמתו והפרישה בנטירה וכו' הוה אומר דלא בעינן הפרישה ביום ג' הוה ניחא וי"ל דליכא למידק הכי דלמי' אי כמי בהפרישה שלישי לרבי אליעזר לא כמי ללא תמי שצדקה ביום ראשון משום פלוגתא דרבי יהושע ורבי עקיבא כח ראשון ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר הוה הוה ולא תמי בנתי' אע"פ דלמי' אליעזר הוה רבטא ספי משום דלא מיתני ליה פו פלוגתא דר' יהושע ור' עקיבא: שבעה לנדה וסיני לזבה. מכאן אין יכול לרדק דלא בעינן ספורים פניטי מדטובלת אע"פ שלא הפסיק' בנטירה ולא בדיקה נמי בהפלת ספורים דלמי' ללא בעינן ספורים פניטי בזבה קמנה בזבה גדולה בעינן ועוד דוסף סוף כמי לה כמה שצדקה ביום הספירה ומלאה טהורה דלי אין בדיקה סוף היום עולה לספירה לא היה תקנה לבעת ישראל אלא אם כן יבדקו בעליית עמוד השחר דספירת לילה אינה ספירה: מה

לרבי אליעזר מהו תחלתן וסופן בעינן והכא תחלתן איכא סופן ליכא או דילמא תחלתן אף על גב שאין סופן אמר רב "הוה היא תחלתן אע"פ שאין סופן ורבי חגיגא אמר תחלתן וסופן בעינן הכא תחלתן איכא סופן ליכא מיתבי ושין בוב ובובה שברדק עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו מהורד שאין להם אלא שמיני בלבד מאן שוין לאו רבי אליעזר ורבי יהושע לא ר' יהושע ור' עקיבא אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב נדה שהפרישה במהרה בשלישי שלה סופרתו למנין שבעה נקיים נדה ספירה למה לה אלא אימא זבה שהפרישה במהרה בשלישי שלה יסופרתו למנין נקיים אמר ליה רב ששת לרב ירמיה בר אבא רב ככותאי אמרה לשמעתי דאמרי יום שפוסקת בו סופרתו למנין ו' כי קאמר רב לבר משלישי בר משלישי פשיטא לא צריכא כגון דלא בדיקה עד שביעי ואשמעינן החם תחלתן אע"פ שאין סופן: והכא קמ"ל סופן אע"פ

תוספי הרא"ש
באותה בריקה דקדים
הפסחה: רב אמר דהא
היא תחלתן אע"פ שאין
סופן. והא דקמי'
בפתיחתן ביום השביעי
פשיטא ר' יהושע
נקטיה: והא קמ"ל
סופן אע"פ שאין תחלתן.
והא דנקם ספירתן יום
ראשון פשיטא ר' יהושע
ו' עקיבא נקטיה:
איני והוה כי אמר רבין
כו'. אע"פ הרליבית
דלי' אליעזר קאמר פ"ה
פריך ליה דלא אשכחן
תנא דמ"ל סופן אע"פ
שאין תחלתן הכי לא
מיבעי לה לפרושי
דברי ר' אליעזר רבי:
ואי סד לא בעינן
ספורי' לפנינו בשמי'
ליפבל. ותי ששום
דבעינן תפסק בשלישי
בקראמר רבא לעיל נדה
שחריטה בפרה
בשלישי שלה אלמא
בלא הפרישה אינה יכולה
לספור. והאמר בעלמא
היא וסופרתן אותה
בנעוה בשביל וח
בזמנה כחן שפכילת
בזמנה סופן ואפילו
בעי' תפסקה פן תתורה
שיבלת רשטא תפסקת
ולאו ארעוה כין
רבויות יום שפוסקת
סופרת תפסקת אבל
אין לרשע ולמרי שפסא
בריק ביום ראשון של
ספירה ואיכא תחלתן
ואיפן שבאותה ששנה
שצדקה לפנינו יום
קביעי של יום זה:
לאו סי' אוקימנא כו'
עקיבא. משמע דר'
תנינא לא מיבעי ליה
לאוקימי כו' עקיבא
דאיתא שפיר כו'
אליעזר. סתוך כן נראה
דהלכת כרב רשטא
אע"פ שאין תחלתן.
דספירין דוסף תפסלת
בכוחה וכו' בנתי' תחלתן
האע"פ שאין סופן. סדר
יש לרדה דר' תנינא
נמי לא סתירוקא כו'.
אליעזר רבין דלא בעינן
ספורי' לפנינו בכל
הימים א"כ תוספא
בעלמא דהא רבני סופן
ותחלתן וסופן ספורי' וכו'
הלכין מטבילין לה
פשיטא פבילה בזמנה
ספירה. וכו' פריך תבא
ליב דהא ספי' לאוקימי.
ולפעמך חיבי' ספי'
מוקפת לה בשום ענין
כו' אליעזר ולישנא
משמע כן דקאמר לאו
סי' אוקימנא כו' עקיבא
משמע אפי' ליתא לרבי:
ו' לנדה ותרי להו.
סכאן ארי יכול לרדק
דלא בעינן ספורים
לפנינו והשביעי לר'
יום ספירה אע"פ
שלא תפסקה בפרה
אחיל ספירתה יום
הספירה פשיטא שאין
לרשע מה שלא תפסק
בפרה כין שיום
הספירה בריקא ופסא
פשיטא ספורי' א"כ אפי'
לא בעינן ספורים לפנינו
למרי נבי שופרת יום
הזב

שאין תחלתן דמור דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרינן דאוקימנא אחוקידי אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא כ"י אחא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חגיגא שעה ולא ידענא מאי תיובתיה (ה) דקי"ל שבע קמא דאתיא לקמן בליולא מטבילין לה ביממא לא מטבילין לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי מטבילין דילמא יולדת זכר בזוב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין לפנינו ולא מי אוקימנא *כ"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו וכמא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו *דתנן שעה שאמרה יום אחד טמא ראיתי מטבילין אותה מ' טבילות ו' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי מטבילין אותה י"א טבילות י"א מאי עבידתיהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבאת לפנינו בין השמשות והיינו המני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר מטבילין אותה מ"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דיניי בגלתי *דאית ליה תורה לירעי חד יומא דלית ליה תורה לירעי תרי יומי אחרמי ליה יחמא בר ארמלהא יהבי ליה תורי אול נכסניה אמר ליה *דאית ליה תורה לשקול חד משכא דלית ליה תורה לשקול תרי משכי אמרי ליה מאי האי דקאמרת אמר ליה סוף דינא כהחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי הוכא דקאמרה אידי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי מטבילין אותה מ"ז טבילות אתיא קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה וחמי

תוספי הרא"ש
באותה בריקה דקדים
הפסחה: רב אמר דהא
היא תחלתן אע"פ שאין
סופן. והא דקמי'
בפתיחתן ביום השביעי
פשיטא ר' יהושע
נקטיה: והא קמ"ל
סופן אע"פ שאין תחלתן.
והא דנקם ספירתן יום
ראשון פשיטא ר' יהושע
ו' עקיבא נקטיה:
איני והוה כי אמר רבין
כו'. אע"פ הרליבית
דלי' אליעזר קאמר פ"ה
פריך ליה דלא אשכחן
תנא דמ"ל סופן אע"פ
שאין תחלתן הכי לא
מיבעי לה לפרושי
דברי ר' אליעזר רבי:
ואי סד לא בעינן
ספורי' לפנינו בשמי'
ליפבל. ותי ששום
דבעינן תפסק בשלישי
בקראמר רבא לעיל נדה
שחריטה בפרה
בשלישי שלה אלמא
בלא הפרישה אינה יכולה
לספור. והאמר בעלמא
היא וסופרתן אותה
בנעוה בשביל וח
בזמנה כחן שפכילת
בזמנה סופן ואפילו
בעי' תפסקה פן תתורה
שיבלת רשטא תפסקת
ולאו ארעוה כין
רבויות יום שפוסקת
סופרת תפסקת אבל
אין לרשע ולמרי שפסא
בריק ביום ראשון של
ספירה ואיכא תחלתן
ואיפן שבאותה ששנה
שצדקה לפנינו יום
קביעי של יום זה:
לאו סי' אוקימנא כו'
עקיבא. משמע דר'
תנינא לא מיבעי ליה
לאוקימי כו' עקיבא
דאיתא שפיר כו'
אליעזר. סתוך כן נראה
דהלכת כרב רשטא
אע"פ שאין תחלתן.
דספירין דוסף תפסלת
בכוחה וכו' בנתי' תחלתן
האע"פ שאין סופן. סדר
יש לרדה דר' תנינא
נמי לא סתירוקא כו'.
אליעזר רבין דלא בעינן
ספורי' לפנינו בכל
הימים א"כ תוספא
בעלמא דהא רבני סופן
ותחלתן וסופן ספורי' וכו'
הלכין מטבילין לה
פשיטא פבילה בזמנה
ספירה. וכו' פריך תבא
ליב דהא ספי' לאוקימי.
ולפעמך חיבי' ספי'
מוקפת לה בשום ענין
כו' אליעזר ולישנא
משמע כן דקאמר לאו
סי' אוקימנא כו' עקיבא
משמע אפי' ליתא לרבי:
ו' לנדה ותרי להו.
סכאן ארי יכול לרדק
דלא בעינן ספורים
לפנינו והשביעי לר'
יום ספירה אע"פ
שלא תפסקה בפרה
אחיל ספירתה יום
הספירה פשיטא שאין
לרשע מה שלא תפסק
בפרה כין שיום
הספירה בריקא ופסא
פשיטא ספורי' א"כ אפי'
לא בעינן ספורים לפנינו
למרי נבי שופרת יום
הזב

לזיבה. וכגון דלמא לקמן ביממא ומטבילין אותה הלילה שמה נדה היא והלילה כלו ו' ימי נדה וכן לליל יום ו' וכן לל ליל שבעה זה וטפי לא איכא לפסוקי ותרי לזיבה ביממא ביממא דלמא לקמן מטבילין לה דלמא אחמול חוסי וימי זבה הוה והוא שומרת יום כנגד יום ולמחר נמי טבילה דלמא ביממא דלמא לקמן הוא דחוסי וטפי ליכא לפסוקי. אכל אחיא לקמן בלילה איכא י' טבילות מ' לנדה וכו' לזיבה דההוא ליליא גופיה איכא לפסוקי השתא זמן טבילה וכן כל לילות שבעה זה ולמולא שביעי נמי טבילה משום דלמא בלילה דלמא קמן חוסי והשתא הוא זמן טבילה. והא דלא קא חמי י' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אחיא ביממא ליכא אלא ט' אכל ט' פסיקא ליה דנכיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: מאי עבידתיהו. אם נחשה ביום או בלילה ואומרם בין השמשות טמא ראיתי אין כאן טבילה יחירתא דהא יום אמרה נמי יום עומא ראימי ואיני יודע מהו אם ימי זבה ומהו אם ימי זבה מטבילין ליה דלמא האידנא ביום שצאת לפנינו חוסי: תמני לנדה. כגון זאת לפנינו בין השמשות של ערב שצאת טובלת מיד בלילי שצאת שמה השתא זמן טבילה וכן כל שבעה זה וילי שצאת הנאה שמה בין השמשות שצאת לפנינו רחאה וליה היא ומשכה ו' ימי נדה עד עכשו ולפי שיום שצאת היה תחלת נדתה הרי מ' טבילות לנדה ותלת לזיבה דמטבילין לה בין השמשות דלמא לקמן דלמא בין השמשות דלמא חוסי ומימס ה' שצאת היה ושמרה ערב שצאת כנגד יום ה' וטובלת בין השמשות עד שלא חתך דשמה עדיין יום הוא ולמא לטבילת זוב ולמחר שצאת נמי טבילה שמה בין השמשות דלמא לקמן כשצאת לפנינו רחאה ומימס ששי היה והיום טובלת ליום כנגד יום וצאתה שצאת נמי טבילה משום ספק ההוא בין השמשות גופיה שמה לילה הוא כשרחאה וצאת לפנינו וכלי' יום השצת הוה ראשון וכו' שצאת הוה שימור וטובלת: והא דינא דלא דינא דיניי בגלחי. דין זה שאני דין היו דעין בלוחם מוקי: יודעי חד יומא. כל בהמות העיר: אול יתמא. שלא היה לו שור וכפאווה לרעה בהמותיהן ז' ימים: נכסניהו. שחטן: כמה ראיתי. אם א' אם ג': שב לנדה. נחשה שצאת טובלת למולא שצאת שמה נחשה שצאת רחאה תחלה וכן עד לילי שצאת הנאה וילי שצאת ככלל שמה שצאת שצאת לפנינו רחאה ואותו היום לצד רחאה: ונתי

תוספי הרא"ש
באותה בריקה דקדים
הפסחה: רב אמר דהא
היא תחלתן אע"פ שאין
סופן. והא דקמי'
בפתיחתן ביום השביעי
פשיטא ר' יהושע
נקטיה: והא קמ"ל
סופן אע"פ שאין תחלתן.
והא דנקם ספירתן יום
ראשון פשיטא ר' יהושע
ו' עקיבא נקטיה:
איני והוה כי אמר רבין
כו'. אע"פ הרליבית
דלי' אליעזר קאמר פ"ה
פריך ליה דלא אשכחן
תנא דמ"ל סופן אע"פ
שאין תחלתן הכי לא
מיבעי לה לפרושי
דברי ר' אליעזר רבי:
ואי סד לא בעינן
ספורי' לפנינו בשמי'
ליפבל. ותי ששום
דבעינן תפסק בשלישי
בקראמר רבא לעיל נדה
שחריטה בפרה
בשלישי שלה אלמא
בלא הפרישה אינה יכולה
לספור. והאמר בעלמא
היא וסופרתן אותה
בנעוה בשביל וח
בזמנה כחן שפכילת
בזמנה סופן ואפילו
בעי' תפסקה פן תתורה
שיבלת רשטא תפסקת
ולאו ארעוה כין
רבויות יום שפוסקת
סופרת תפסקת אבל
אין לרשע ולמרי שפסא
בריק ביום ראשון של
ספירה ואיכא תחלתן
ואיפן שבאותה ששנה
שצדקה לפנינו יום
קביעי של יום זה:
לאו סי' אוקימנא כו'
עקיבא. משמע דר'
תנינא לא מיבעי ליה
לאוקימי כו' עקיבא
דאיתא שפיר כו'
אליעזר. סתוך כן נראה
דהלכת כרב רשטא
אע"פ שאין תחלתן.
דספירין דוסף תפסלת
בכוחה וכו' בנתי' תחלתן
האע"פ שאין סופן. סדר
יש לרדה דר' תנינא
נמי לא סתירוקא כו'.
אליעזר רבין דלא בעינן
ספורי' לפנינו בכל
הימים א"כ תוספא
בעלמא דהא רבני סופן
ותחלתן וסופן ספורי' וכו'
הלכין מטבילין לה
פשיטא פבילה בזמנה
ספירה. וכו' פריך תבא
ליב דהא ספי' לאוקימי.
ולפעמך חיבי' ספי'
מוקפת לה בשום ענין
כו' אליעזר ולישנא
משמע כן דקאמר לאו
סי' אוקימנא כו' עקיבא
משמע אפי' ליתא לרבי:
ו' לנדה ותרי להו.
סכאן ארי יכול לרדק
דלא בעינן ספורים
לפנינו והשביעי לר'
יום ספירה אע"פ
שלא תפסקה בפרה
אחיל ספירתה יום
הספירה פשיטא שאין
לרשע מה שלא תפסק
בפרה כין שיום
הספירה בריקא ופסא
פשיטא ספורי' א"כ אפי'
לא בעינן ספורים לפנינו
למרי נבי שופרת יום
הזב

למני נבא בנחלה אשתי דבעינן ספורים לפנינו כגון שבאת לפנינו נבא ראימי אבל לא אמרה שראיה דהתין בין השמשות ז

והא דקמי' בין השמשות אפי' ראימי ח"כ באה לפנינו בין השמשות ואמרה שפא ראימי אבל לא אמרה שראיה דהתין בין השמשות ז